

[Gade]

Jeg nævner disse partier, fordi jeg ved, at får vi nej den 2. juni, så er det, fordi et flertal af i hvert fald Socialdemokratiets vælgere har stemt nej og sikkert også mange af Det Radikale Venstres vælgere. Det er derfor, vi appellerer til ansvarlighed i den situation. SF har spillet ud, og derfor kan jeg ikke forstå, at en banal sag, som at vi gerne vil have bedre miljøbestemmelser, ikke kan tale til en radikal sjæl. Jeg kunne også nævne, at vi vil frigøres fra forsvarsforpligtelsen; den vil vi ikke være en del af.

Nu ved jeg godt, at når Det Radikale Venstre har sagt ja nu, så er det svært at få den åbenhed lige før den 2. juni. Jeg er klar over, at der er noget med før og efter. Men jeg kan ikke forstå den skråsikre afvisning her, og jeg mener også, det vil være uansvarligt, hvis man laver en skråsikker afvisning af, at man vil gå ind i den diskussion bagefter.

Hvis de ansvarlige partier, der er i Folketinget den 3. juni, ikke vil sætte sig sammen og fortolke nej, så er det en helt anden situation, der fremkaldes, kan jeg forstå.

Formanden:

Jeg har endnu seks anmodninger om korte bemærkninger efter dette indlæg.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Hr. Niels Helveg Petersen udtrykker, at hvis vi siger nej, så bliver vi sådan set bare sat udenfor. Og vi kan da ikke være så skræmte over en union, for vi har jo den nordiske pasunion. Ja, og vi har fodboldunioner og mange andre.

Men det er egentlig ikke det, der er spørgsmålet. Spørgsmålet er, om vi ønsker at give hele den politiske dimension over til denne union og derved lave De Europæiske Forenede Stater, og det er lige akkurat dér, vi siger nej.

Så vil jeg blot sige til al den snak om, at det kun skulle være de socialistiske stemmer, der kunne drømme om at sige nej på grund af miljøet osv., at der så sandelig også er mange borgerlige stemmer, som normalt ikke ville stemme på Fremskridtspartiet, som nu vil følge Fremskridtspartiets anbefaling og sige nej til Unionen bl.a. på grund af den åbning for nye EF-skatter, som rent faktisk ligger i det.

Endelig vil jeg til fru Elisabeth Arnold sige, at hun har fuldstændig ret i sin vurdering. Der er utrolig mange danskere, der siger: Nu er vi gået for vidt, og derfor siger vi nej!

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Jeg vil takke hr. Holger K. Nielsen for udtalelsen om, at hvis Danmark stemmer nej, så står vi i en ganske kompliceret forhandlingssituation. Det er jeg helt enig med hr. Holger K. Nielsen i.

Vi siger jo bl.a. så nej til noget, de andre gerne vil. Hvordan det skulle befordre nogle forhandlingsresultater, der vil være endnu bedre for Danmark end det, der allerede er opnået, står for mig hen i det uvisse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Gade taler om ansvarlighed og uansvarlighed i forbindelse med vurderingerne af situationen efter et eventuelt nej. Jeg synes, det er uansvarligt at foregøgle befolkningen, at vi kan opnå stærkere og skrappe miljøregler ved en genforhandling – og det synes jeg stadig væk, uanset hvor mange gange hr. Gade hævder det modsatte.

Vi siger selvfølgelig, at et nej skal respekteres; man er ikke en dårlig dansker, hvis man stemmer nej. Og så skal vi selvfølgelig også prøve at finde ud, hvad der er stemt nej til, og hvad det så er, befolkningen vil have, hvis det ikke er det, der ligger i Maastrichttraktaten. Men vi kan ikke forvente, at 11 andre lande går ud og begynder at forhandle igen for at tilgodese specielle danske ønsker, når de i forvejen har bøjet sig så meget, som de nu synes at de kan, for danske ønsker. Det, vi kan forhandle om, er måske at stå uden for nogle af disse ting, ligesom England har gjort.

Enkelte afsnit af Traktaten kan vi så komme til at stå uden for, og det vil sige, at vi kommer til at stå uden for miljøområdet, for miljøområdet er ikke godt nok til SF. Er det det, SF vil have?

Det er uansvarligt at gå ud og foregøgle befolkningen, at vi kan få bedre eller skrappe regler på miljøområdet. Det løb er kørt. Vi kan stå udenfor. Det er så i orden. Men vi kan ikke få stærkere regler.